

РЕШЕНИЕ

№ 7265

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **435** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „А1 България“ ЕАД, чрез юрк. Я. З., срещу Решение от 08.11.2024г. по НАХД № 10648/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 47/06.03.2024г., издадено от Председателя на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

Като касационни основания са посочени неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и при неспазване на материалния закон. Излага съображения за маловажност на нарушението. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от юрк.З., който поддържа жалбата на основанията, изложени в нея. Посочва, че посочената дата на извършване на нарушението -20.07.2013г., води до нарушение на чл.34 ЗАНН. Претендира и неяснота на нарушението, предвид, че посочената като нарушена разпоредба съдържа изключително много хипотези, а в случая липсва конкретизация.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на личните данни, в съдебно заседание, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище, в което се

изразява позиция за неоснователност на подадената жалба. Моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 20.07.2023 г. в Комисията за защита на личните данни е постъпил сигнал от Т. Т. П., ЕГН: [ЕГН] - потребител на мобилни услуги, предоставяни от дружеството-жалбоподател. В сигнала се твърди, че в рамките на един месец на два пъти в електронното приложение на дружеството „А1 България“ ЕАД, при вход в профила на Т. П., се визуализирали данни, а именно налична фактура за плащане с титуляр (задължено лице) друго лице, а именно Н. Д. Н.. В тази фактура били налични множество лични данни за лицето - номер на фактура, телефони, личен адрес и дължими суми. Поради това Т. П. подала сигнал до кол центъра на дружеството, след което информацията била премахната от нейния профил, но на 20.07.2023г. в профила на П. отново се появила посочената фактура, отнасяща се за друг потребител. Към подадения сигнал до КЗЛД е приложена снимка от приложението, визуализираща достъп до профил с титуляр Н. Д. Н. с адрес: [населено място], [улица], както и съдържаща се информация относно използвани от потребителя мобилни услуги и дължими такси. По повод на подадения сигнал е извършена проверка от КЗЛД, във връзка с която е изискано писмено становище от дружеството, каквото е постъпило в КЗЛД. Видно от писменото становище „А1 България“ ЕАД заявяват, че действително Т. П. е виждала информация за услуги от профила на Н. Д. Н., тъй като тази информация се добавила в нейния профил поради грешка по време на миграцията на система с кодове за сигурност и нова, по-добра и сигурна инфраструктура. В становището се признава, че първоначалното оплакване на Т. П. до „А1 България“ ЕАД е от 07.07.2023г., след което информацията от нейния профил е премахната, както и че на 24.07.2023г. тя отново подала същото оплакване и грешката е отстранена успешно на 25.07.2023 г.

Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните

правни изводи.

Разпоредбата на чл. 5 пар. 1 – от Регламент 2016/679 "Принципи, свързани с обработването на лични данни" в б. "е" предвидено, че личните данни следва да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност");

Съгласно чл. 32 от Регламента-"Сигурност на обработването" пар. 1 б. "г", като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

Съгласно чл. 58, пар. 2, от Регламента всеки надзорен орган има всички от посочените по- долу корективни правомощия/посочени в букви "а" до "и", като правомощието му по б "и" е да налага административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай;

Съгласно чл. 83, пар. 4, б. "а" от Регламента нарушенията на задълженията на администратора и обработващия лични данни съгласно членове 8, 11, 25-39 и 42 и 43, подлежат, в съответствие с параграф 2, на административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" в размер до 10 000 000 EUR.

Видно от представените писмени доказателства по делото, дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, при осъществяване на дейността си, не е приложило подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществил неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физическо лице / три имена, адрес и телефонен номер/, съдържащи се в месечна фактура № [ЕГН] от 19.07.2023г. за начислени такси и потребление по Договор № М6604408, т.е касаторът от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 32 пар. 1 б. "б" във вр. с чл. 5 пар. 1 б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679. Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

В случая за констатираното нарушение правилно е приложена санкционната норма на чл. 58, пар. 2 б. "и" във вр. с чл. 83, пар. 4 б"а" от Регламент /ЕС/ 2016/679, като са изложени и съображения относно размера на имуществената санкция. Размерът от 1500 лева е значително под максимално предвидения размер на санкцията в Регламент /ЕС/ 2016/679 и е съответна на целите на наказанието

Неоснователно е искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са налице предпоставките за това с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност, тъй като се касае за формално нарушение и законът не изисква вредоносен резултат.

Неоснователно е и възражението за посочена в АУАН и НП дата на нарушението-20.07.2013г. /изписана само на едно място в текста/ доколкото в и двата акта навсякъде другаде е отразена коректната датата 20.07.2023г., поради което очевидно се касае за техническа грешка. Предвид това следва да се приеме, че както в АУАН, така и в НП, в достатъчно ясна степен е описано нарушението, а именно, че „А1 България“ ЕАД на 20.07.2023г., в [населено място], в качеството си на администратор на лични данни, е извършил нарушение на разпоредбите на Регламент /ЕС/ 2016/679.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.11.2024г. по НАХД № 10648/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА „А1 България“ – ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [улица], да заплати на Комисията за защита на личните данни – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: